

βραχυσύλλαβος / brachysyllabus

1. ΒΑΣΧΗ. 94 sqq. (p. 313. 13 sqq. Jan) συμπλέκεται δὲ οὗτος (*scil.* ὁ ῥυθμὸς) ἐκ χρόνων πόσων; τριῶν. ποιῶν τούτων χρόνων; βραχυσυλλάβου τε καὶ μακροῦ καὶ ἀλόγου. βραχὺς ποιός ἐστιν; ὁ ἐλάχιστος καὶ εἰς μερισμούς μὴ πίπτων ... χρόνων δὲ συμπλοκαὶ ἐν ῥυθμοῖς πόσαι γίνονται; τέσσαρες. συμπλέκεται γὰρ βραχὺς βραχεῖ, μακρὸς μακρῶ, μακρὸς βραχεῖ, ἄλογος μακρῶ.

ΤΖΕΤΖ. *de metr.* 322. 34 sqq.

ἄνπερ βραχεῖαν συλλαβὴν εὗρης ἐν στίχῳ μίαν,
ὥσπερ τὸ 'ε' ἀντὶ αὐτόν, εἴτε βραχεῖαν ἄλλην,
κόμμα μοι ταύτην γίνωσκε ποδὸς τοῦ ἀρμοδίου
ιάμβου, πυρριχίου τε, χορείου, ἀναπαίστου,
ἰωνικοῦ ἐλάττονος, εἴτ' ἄλλου τῶν προσφόνων
καὶ λέγε βραχυσύλλαβον κουκούλιον τὸ κόμμα ...

323. 18

ἔγνωσ τὸ βραχυσύλλαβον πῶς μέλλεις καλεῖν κόμμα.

ΤΖΕΤΖ. *de metr.* 327. 7 sq.

'κα' τὴν προτέραν συλλαβὴν οὐσάν μοι μόνον κάλει
κουκούλιον, ὡς ἔφημεν (325. 5) ἐκ τῶν βραχυσυλλάβων.

2. ΔΙΟΝ. ΗΛ. *de comp. verb.* 17 (p. 68. 15 sqq. Vsener-Radermacher) δι-συλλάβου μὲν οὖν λέξεως διαφοραὶ τρεῖς. ἢ γὰρ ἐξ ἀμφοτέρων ἔσται βραχειῶν ἢ ἐξ ἀμφοτέρων μακρῶν ἢ τῆς μὲν βραχείας, τῆς δὲ μακράς. τοῦ δὲ τρίτου τούτου ῥυθμοῦ διττὸς ὁ τρόπος· ὁ μὲν τις ἀπὸ βραχείας ἀρχόμενος καὶ λήγων εἰς μακράν, ὁ δ' ἀπὸ μακράς καὶ λήγων εἰς βραχεῖαν. ὁ μὲν οὖν βραχυσύλλαβος ἡγεμῶν τε καὶ πυρρίχιος καλεῖται, καὶ οὔτε μεγαλοπρεπῆς ἐστὶν οὔτε σεμνός· σχῆμα δ' αὐτοῦ τοιόνδε· (mel. adesp. 109 [PMG 1027] a Page = trag. adesp. 136 [TGF 868] Nauck²)

λέγε δὲ σὺ κατὰ πόδα νεόχυτα μέλεα.

3. ΣΟΦΕΡΟΒ. 217. 3 sqq. χόρειος, προπαροξυτόνως, ὡς Ἑρωδιανός (GG III 2, p. 606. 11 Lentz) ἐν τῇ καθόλου φησὶν· ὁ καὶ τρίβραχυσ καὶ βραχυσύλλαβος καὶ τροχαῖος, ἐκ τριῶν βραχειῶν, τρίχρονος. χόρειος μὲν οὖν, ὅτι πρὸς τὰ χορικά μέλη πολλάκις λαμβάνεται. τρίβραχυσ δὲ διὰ τὸ ἐκ τριῶν βραχειῶν συγκεῖσθαι [ἐν τρισυλλάβοις]. βραχυσύλλαβος δὲ ὡς βραχείας ἔχων τὰς πάσας συλλαβάς. τροχαῖος δέ, ἐπειδὴ ὁ Σοφοκλῆς ἐν τῷ Θαμύρα φησὶ· (fr. 240 [TrGF IV, p. 236] Radt)

πρόποδα μέλεα· τὰ δ' ὅσα κλύομεν

τρόχιμα, βάσιμα, χέρεσι, πόδεσι.

ΤΖΕΤΖ. *de metr.* 322. 34 sqq.

ἄνπερ βραχεῖαν συλλαβὴν εὗρης ἐν στίχῳ μίαν,
ὥσπερ τὸ 'ε' ἀντὶ αὐτόν, εἴτε βραχεῖαν ἄλλην,
κόμμα μοι ταύτην γίνωσκε ποδὸς τοῦ ἀρμοδίου
ιάμβου, πυρριχίου τε, χορείου, ἀναπαίστου,
ἰωνικοῦ ἐλάττονος, εἴτ' ἄλλου τῶν προσφόνων
καὶ λέγε βραχυσύλλαβον κουκούλιον τὸ κόμμα ...

323. 18

ἔγνωσ τὸ βραχυσύλλαβον πῶς μέλλεις καλεῖν κόμμα.

TZETZ. *de metr.* 327. 7 sq.

‘κα’ τὴν προτέραν συλλαβὴν οὐσάν μοι μόνον κάλει
κουκούλιον, ὡς ἔφημεν (323. 5), ἐκ τῶν βραχυσυλλάβων.

ANON. BEROL. 294 τρίβραχυσ, ὃς καὶ χορεῖος καὶ βραχυσύλλαβος λέγεται
⋮⋮⋮ “Ἐλενος’

SCHOL. B in Herphaest. 300. 16 sqq. τῶν δὲ τρισυλλάβων πρῶτος μὲν ὁ χο-
ρεῖος ὁ καὶ τρίβραχυσ, ἐκ τριῶν βραχειῶν. ἐκλήθη δὲ χορεῖος, ὅτι οἱ ὑπὸ τῶν
χορευόντων ἀδόμενοι ἐν ταῖς χορείαις ὕμνοι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκ τοιοῦτων
συνίσταντο μέτρων ὁ καὶ τροχαῖος καὶ βραχυσύλλαβος.

CAES. BASS. GL VI 255. 3 sqq. = fr. *6. 4 sqq. (GRF 133) Mazzarino et quod
magis mirum videri potest, totus sotadeus numerus ex trochaeis potest constare
pedibus, ut duo habeat ithyphallica metra et unum trochaeum pedem sic:

Bacche Bacche Bacche <Bacche Bacche Bacche Bacche>.

quibus si interposueris aliquos brachysyllabos, eiusdem scilicet rationis erit
etiam mollior sic:

Bacche Bromie Bacche Bromie Bacche Bromie Bacche.

nam ithyphallicum metrum saepe recipit hunc tribrachum, ut etiam apud
Menandrum in Phasmate (fr. 3 Koerte-Thierfelder) et apud Callimachum in
epigrammatibus (fr. 402 Pfeiffer) ostendi potest. cuius exemplum subieci, quo
notius sit eum, cum sit sex syllabarum, ad crescere modo una syllaba modo dua-
bus, per tribrachum scilicet pedem, sic: (Caes. Bass. *lyr.* 2 [FPL 317] Blänsdorf)

huc ades, [o] Lyaeae

Bassareu bicornis

Maenalie bimater,

crine nitidus apto

luteis corymbis:

hedera te coronis

hasta viridis armet,

placidus ades ad aras,

Bacche Bacche Bacche.

CAES. BASS. GL VI 262. 9 sqq. = fr. *6. 187 sqq. (GRF 139 sq.) Mazzarino de
galliambo ... sed quod magis hic versus, quod matri sacer est Idaeae, vibrare
videatur, proximum ab ultimo pedem brachysyllabon fecerunt et Graeci et hic
ipse Maecenas iis quos modo rettuli proximum sic: (fr. 6 [FPL 247] Blänsdorf)

latus horreat flagello, comitum chorus ululet,

et Catullus: (63. 2)

Phrygium nemus citato cupide pede tetigit,

et ille alterius auctoris: (inc. 42 [FPL 428] Blänsdorf)

o qui chelyn canoram plectro regit Italo:

ut si facias illud ex laeviano metro ad hanc legem: (fr. 28 [FPL 139] Blänsdorf)

mea Vatiena amabo, mea cura, mea Venus.

Catullus in anacreonteo *** (Maecen. 5 [FPL 247] Blänsdorf)

ades inquit o Cybebe.

potest adhuc fieri crispior, si pro uno iambo brachysyllabon posuerimus in hunc modum:

mea vita, mea voluptas, mea cura, meus amor.

hic versus habet primum pedem anapaestum, secundum saepe iambum, non numquam tribrachium, tertium iambum, semipedem accipit medium, quia ex duobus commatibus constat; sequens comma accipit pariambum, trochaicum, brachysyllabum, semipede cluditur.

[ASPER] GL V 548. 32 sqq. pedes simplices sunt duodecim: bisyllabi, hoc est binarum syllabarum, quatuor, pariambus, spondeus, iambus, trochaicus. trisyllabi, hoc est ternarum syllabarum, octo, anapaestus, dactylus, brachysyllabus, molossus, amphibrachus, creticus, bacchius, palimbacchius. ... 549. 9 sq. brachysyllabus, quem quidam tribrachium vocant, [qui] constat ex tribus brevibus temporum trium, ut 'iacolum'.

[CENSORIN.] GL VI 611. 15 sqq. = 78. 3 sqq. Sallmann brachysyllabus ex tribus brevibus, cuius exemplum 'Cicero' ... duos habent quantitate contrarios, brachysyllabon et molosson, quorum alter trium temporum est, alter sex.

[CENSORIN.] GL VI 612. 11 sqq. = 79. 11 sqq. Sallmann pentameter elegiacus habet exemplum: (Tib. I 1. 6)

dum meus adsiduo luceat igne focus.

recipit dactylum, spondium, anapaestos duos, in fine versus aliquando brachysyllabum. fit syllabarum paucissimarum duodecim, plurimarum quattuordecim. tertium pedem spondium semper habet, quartum et <quintum anapaestos,> quintum aliquando brachysyllabum.

[CENSORIN.] GL VI 614. 10 sqq. = 82. 12 sqq. Sallmann paeon duodenarius: (trag. inc. 52. 97 sq. [TRF 288] Ribbeck³)

quis meum nominans nomen <aede> exciet? quis
tumultu invocans incolarum fidem?

et hic circuitus magis quam versus est. huic suberit denarius: (trag. inc. 53. 99 sq. [TRF 288] Ribbeck³)

† qui repens semipulsas onere gravi fores crepitu terrent †.

recipiunt pedes creticos, chorios, spondios, brachysyllabos, iampos, anapaestos.

[CENSORIN.] GL VI 615. 3 sqq. = p. 83. 6 sqq. Sallmann anacreontius:

miseri invidi [vivimus] scientes.

recipit pyrrichium, chorium, spondium, brachysyllabum, anapaestum. primus est semper pyrrichius. numerus saturnius:

magnum numerum triumphat hostibus devictis.

sunt qui hunc † aristobolion † vocant. recipit pedes spondium, iambum, pyrrichium, chorium, dactylum, brachysyllabum, anapaestum.

ΑΡΘΗΘΝ. GL VI 92. 13 sqq. et quod magis mirum videri posset, totus sotateus versus ex trochaicis pedibus poterit ordinari, ut duo habeat ithyphallica metra inserto medio trochaico, qui erit septimus, veluti:

Bacche Bacche Bacche Bacche Bacche Bacche Bacche.

quibus si interposueris aliquos brachysyllabos, id est e tribus brevibus, eiusdem

rationis et numeri, licet ad crescentibus syllabis, temporum tamen lege servata, versus efficitur mollior, dum celerioris soni vibratione decoratur, ut est:

Bacche Bromie Bacche Bromie Bacche Bromie Bacche,

item:

frena capere, tela quater, saxa iacere disce.

[VICTORIN.] GL VI 207. 15 sqq. pedes trisyllabi quot sunt? octo. qui sunt? ... tribrachus idem qui brachysyllabus sive pygmonus ... tribrachus ex tribus brevibus, ut 'Lepidus', 'Catulus'.

DIOM. GL I 478. 31 sqq. tribrachys, tribrevis, teuthasius, quem quidam brachysyllabum, alii triorchon, non nulli pygmona, plerique chorium nuncupant. constat ex tribus brevibus, a quibus nomen accepit, ut 'Helena'. chorium autem ideo dictus, quia choreis huius compositio convenit.

AVDAX GL VII 335. 3 sqq. huic (*scil.* molosso) contrarius est tribrachys, idem qui brachysyllabus sive pygmonus, qui constat ex tribus brevibus, ut 'Lepidus', 'Catulus'. tribrachys quare dictus? quod ex tribus brevibus constat.

ANON. GL VI 307. 8 sqq. pedes trisyllabi numero sunt octo. tribrachys ex tribus brevibus temporum trium, ut 'Helena'; sed hunc alii trochicum appellarunt, alii pygmona, alii brachysyllabon: Cicero eundem in Oratore (57. 193, 64. 217) etiam trochaicum appellavit. [F.R.]